Jihoměstská příroda

HOSTIVAŘSKÝ LESOPARK 2.

Na březích hostivařské přehrady a potoka Botiče leží rozsáhlý lesopark sloužící hlavně k rekreačním a sportovním účelům. V dnešní podobě jej tvoří lesní porosty a louky s množstvím solitérních dřevin, sedm dětských hřišť a dva areály zdraví. Hostivařská hájovna v ulici K Obecním hájovnám na kraji lesoparku je známá hlavně milovníkům zvířátek. V zookoutku u hájovny chovají muflony a kozičky kamerunské a na jezeře je několik druhů vodních ptáků, hlavně různé druhy kachen, hus a labutě.

Hostivařský areál má sice krátkou, ale zajímavou historii. Jeho současná podoba je dílem několika vln zalesňování. Po zatopení lesnatého údolí potoka Botiče postavením hráze v letech 1953 až 1963 zůstaly na obou březích nádrže zbytky původních lesních porostů. Náhradou za zatopené lesní území bylo tehdejší městskou správou rozhodnuto vysadit na doposud převážně zemědělské půdě nový les, a to jako plochu parkového charakteru, kde se zalesněné plochy střídají s rekreačními loukami a solitérními dřevinami. Z celkové plochy asi 140 hektarů lesoparku je dnes 80 hektarů lesních porostů, 30 hektarů luk a 30 hektarů původních lesních porostů. S prací se začalo v roce 1959 a její hlavní část byla dokončena v roce 1961. Menší plochy byly vysazeny v osmdesátých letech. Zalesňovalo se bez přípravných dřevin, jen s použitím výsevu jánského žita, které svým řídkým porostem stínilo lesní sazenice. Podobné zastínění bylo nutné, protože v Praze je poměrně nízký roční úhrn srážek, v rozpětí 476–545 milimetrů, a teplota půdy v čerstvě zalesněných plochách je v létě vysoká. Velkou měrou se na zalesňování podíleli brigádnickými pracemi žáci a studenti pražských škol. Je zajímavé, že projektová dokumentace, na jejímž základě měl být hostivařský lesopark vybudován, se zpracovávala postupně, současně se zalesňováním jednotlivých ploch, a celek byl dokončen až po vysazení naprosté většiny porostů.

K dotvoření parkového charakteru byly od sedmdesátých let podél cest umístěny lavičky, na příhodných místech postaveny altány, na louky nebo na kraj lesa byla umístěna dětská hřiště a pro dospělé byly zřízeny tzv. areály zdraví. Z estetického důvodu se na okrajích porostů vysazovaly skupiny keřů, aby okraje lesa s nezavětvenými holými kmeny nevypadaly fádně.

O celý lesopark se stará organizace Lesy hl. m. Prahy, včetně pozemků, které byly vráceny původním vlastníkům a jsou nyní v jejich majetku. Byla totiž uzavřena dohoda, že hl. m. Praha bude ze svých prostředků hradit údržbu celého areálu (sekání luk, úklid lesa, opravy stávajících a instalaci nových rekreačních zařízení), a zachovávat tak rekreační charakter lesoparku.

Eva Štampachová, foto: autorka

MÁTE DOMA nejkrásnější kočku?

Majitelé koček mají opět možnost přihlásit své mňoukající miláčky do unikátní soutěže krásy, a to bez ohledu na jejich původ – Miss kočka 2006 je soutěž i pro tzv. „bezpapírové“ kočky.

„Všichni, kdo máme doma micku, jsme přesvědčeni, že je na světě ta nejkrásnější. Předvést ji, aby se o tom mohli přesvědčit i jiní – to je smysl naší soutěže. Navíc pomáhá opuštěným zvířatům, její výtěžek jde ve prospěch útulků,“ řekla nám pořadatelka soutěže a dlouholetá ochránkyně zvířat Kateřina Bouda Kašparová.

Zábavná akce se koná už potřetí v Kulturním centru Zahrada. V minulých ročnících soutěžila vždy skoro stovka koček. O vítězi rozhodují pomocí hlasovacích lístků návštěvníci, favorita vybírá porota složená z významných osobností, vloni jí předsedala zpěvačka Eva Pilarová. V minulém ročníku soutěže zvítězila domácí micka jménem Adélka, která se radostně vítala s návštěvníky a neúnavně každého „pusinkovala“. Na Miss kočka 2005 byla oceněna hned několikrát – kromě ceny za absolutní vítězství získala také zvláštní cenu poroty a pohár pro nejmladší kočku výstavy. I letos pořadatelé chystají řadu zajímavých cen od sponzorů a také zábavný doprovodný program. Pokud zrovna vy máte doma tu nejkrásnější kočku na světě, nezapomeňte ji včas přihlásit! Můžete tak učinit na www.misskocka.cz (vyplníte formulář), soutez@misskocka.cz, nebo na adrese Kočičí azyl, Matěchova 6, 140 00 Praha 4.

Kateřina Bouda Kašparová, foto: autorka

ŠTVANICE v Milíčovském lese

Informační server Pod lupou přinesl článek o štvaní a zabíjení zvěře volně pobíhajícími psy v Milíčovském lese. Letošní zima byla k živočichům žijícím ve volné přírodě dost krutá a člověk by jim neměl život ještě více komplikovat. Bohužel to není problém jen Milíčovského lesa, ale i zbytků přírody v Praze 11, všude tam žijící živočichové jsou v nebezpečí. Možnost vytvořit rozsáhlou kompaktní zónu zeleně okolo Botiče a v návaznosti na ni i v Milíčovském lese, jež by poskytovala zvěři více životního prostoru, postupně mizí pod plány developerů a dopravních inženýrů. Naše sídliště je velké a zelených ploch je málo, takže i relativně a zdánlivě méně závažné nezodpovědné chování obyvatel vůči přírodě se zde koncentruje v poměrně velké absolutní projevy jejího poškozování. K problému volně pobíhajících psů se někde přidává problém toulavých koček, plenících ptačí hnízda, nebo přemnožených strak, které trýzní ostatní ptáky. Přírodní výběr je výrazně vychýlen a narušení rovnováhy a jejích mechanismů se projevují i na flóře. Vítězí totiž agresivnější, odolnější druhy, hostící choroby a škůdce, kteří napadají další organismy nebo produkují různé alergeny. Údržba zeleně stojí nemalé prostředky a narušená přírodní rovnováha tuto údržbu jen dále prodražuje, ne všechny stromy jsou odolné kultivary. A tak snižování druhové rozmanitosti, zahájené štvanicí v Milíčovském lese, se ve svém důsledku může projevit i onemocněním stromů nebo pestřejší paletou alergenů přímo u domu nezodpovědného chovatele.

Michal Streubel